

Studiul 3

8 octombrie – 14 octombrie

„Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?”

Textul de memorat: „Dar Iov i-a răspuns: «Vorbești ca o femeie nebună. Ce! primim de la Dumnezeu binele, și să nu primim și răul? În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc cu buzele lui.»” (Iov 2:10)

Cartea lui Iov ne dezvăluie o cu totul altă dimensiune a realității, ne lasă să urmărim puțin cum se desfășoară marea luptă dintre Hristos și Satana. Ea ne oferă prin aceasta un cadru de referință, o reprezentare simplificată, în linii generale, ca să ne ajute să înțelegem lumea în care trăim și care adeseori ne derutează, ne uimește și chiar ne îngrozește cu ceea ce pune în calea noastră în același timp însă, cartea aceasta ne arată că marea luptă nu este lupta altcuiva, care pe noi nu ne-ar privi. Ar fi bine să fie așa, dar nu este: „Vai de voi, pământ și mare, căci Diavolul s-a pogorât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme!” (Apocalipsa 12:12), Satana a coborât pe pământ și pe mare și știm foarte bine că mânia lui e mare. Cine dintre noi n-a simțit mânia lui pe propria piele?

Săptămâna aceasta, vom studia primele două capitole din cartea lui Iov și vom încerca să înțelegem care este locul nostru în această mare luptă aflată în plină desfășurare.

Duminică, 9 octombrie – Robul lui Dumnezeu, Iov

1. Citește Iov 1. Observă în special acuzațiile pe care i le aduce Satana lui Iov. Ce vrea el să spună de fapt? Ce insinuează prin atacurile lui? În realitate pe cine atacă?

„Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui și turmele lui acoperă țara” (Iov 1:10). Din introducerea cărții aflăm că Iov era neprihănit, că avea un caracter bun, că se bucura de binecuvântări materiale și că avea o familie frumoasă. Datorită acestor calități, a ajuns să fie considerat „cel mai cu vază dintre toți locuitorii Răsăritului” (Iov 1:3). Satana găsește însă în aceste calități un motiv de a-I reproșa lui Dumnezeu că Iov l-ar sluji din interes.

De fapt, spre cine își îndreaptă el atacul când declară că Iov l-ar blestema pe Dumnezeu dacă ar pierde tot ce avea (Iov 1:11)? Spre Dumnezeu, desigur! (De fapt, în aceasta constă marea luptă.) Dacă Dumnezeu este intr-adevăr atât de bun și de minunat, atunci Iov Îl ascultă, se teme de El și i se închină din dragoste și recunoștință. Fiindcă cine nu l-ar iubi dacă ar primi atâtea de la El? Astfel, Satana Îl învinuiește pe Dumnezeu că Și-ar câștiga supuși prin mituire, că, de fapt, Iov nu l-ar sluji din dragoste, ci din motive egoiste.

Au existat în istorie conducători politici mârșavi și odioși care și-au câștigat prieteni loiali până la moarte printr-un gest de clemență. Dacă Domnul ar fi cu adevărat bun, iubitor și milos după cum se spune, atunci Iov l-ar sluji chiar dacă ar pierde tot ce avea. Dar Iov, insinuează Satana, nu Îi va rămâne credincios, pentru că, de fapt, nu are încredere deplină în El, ci Îi este loial doar de dragul binecuvântărilor primite. Prin urmare, susține el, loialitatea acestui om este condiționată de bunăstarea de care se bucură.

De ce îi slujești Domnului? Să presupunem că motivele tale nu sunt desăvârșite. Dacă ai aștepta ca motivele tale să fie desăvârșite, ce s-ar întâmpla cu tine și cu credința ta?

Luni, 10 octombrie – „Piele pentru piele” - bătălia continuă

Pasajul din Iov 2:1-3 reia aproape în întregime pasajul din Iov 1:6-8. Marea deosebire se găsește în Iov 2:3, unde Domnul subliniază că Iov a rămas credincios în ciuda nenorocirilor suferite. Se pare că până aici acuzațiile lui Satana sunt respinse ca fiind false. Iov l-a rămas credincios lui Dumnezeu și nu l-a blestemat, cum prevăzuse Satana.

2. Citește Iov 2. Ce evenimente sunt descrise ai ? De ce se precizează atât în capitolul 1, cât și în capitolul 2 că „fiii lui Dumnezeu” asistă la dialogul dintre Dumnezeu și Satana?

Expresia „piele pentru piele” i-a pus în încurcătură pe comentatori. Ideea însă este că, dacă s-ar întâmpla ceva cu persoana lui, Iov și-ar da arama pe față. Distruge-i corpul, suprimă-i sănătatea și vei vedea ce se întâmplă!

Este interesant că scenele confruntării din Iov 1 și 2 nu au loc în particular, ci în cadrul unei reuniuni la care sunt prezente aceste ființe inteligente și Dumnezeu Însuși. Satana își prezintă învinuirile în „public”, de față cu alte persoane. Faptul acesta ne confirmă ceea ce știm despre marea luptă, și anume că ea se desfășoară înaintea întregului univers (vezi 1 Corinteni 4:9; Daniel 7:10; Apocalipsa 12:7-9).

„Dar planul mântuirii avea un scop mai larg și mai profund decât mântuirea omului. Hristos nu a venit pe pământ numai pentru acest lucru, pentru ca locuitorii acestei mici lumi să poată privi Legea lui Dumnezeu așa cum ar trebui privită, ci lucrul acesta a fost făcut pentru apărarea caracterului lui Dumnezeu înaintea întregului univers. (...) Jertfa lui Hristos pentru salvarea omului trebuia nu numai să facă cerul accesibil pentru oameni, ci să justifice înaintea întregului univers atitudinea lui Dumnezeu și a Fiului față de răzvrătirea lui Satana. Ea avea să întărească perpetuitatea Legii lui Dumnezeu și să descopere natura și urmările păcatului.” - Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 68-69

Marti, 11 octombrie – „Binecuvântat fie Numele Domnului!”

3. Care a fost reacția lui Iov după primul atac al lui Satana asupra lui? Ce semnificație are faptul că, în pofida mării tragedii suferite, Iov „n-a păcătuit deloc și n-a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu”? Iov 1:20-22

Guvernarea lui Dumnezeu se bazează pe dragoste, iar esența ei este libertatea de alegere. Dorința Sa este să-I slujim din iubire, nu din obligație. „Satana a insinuat că Iov îi slujea lui Dumnezeu din motive egoiste. (...) El a încercat să nege faptul că religia adevărată izvorăște din dragoste și din aprecierea rațională a caracterului lui Dumnezeu, că închinătorii adevărați iubesc religia de dragul religiei și nu de dragul răsplătirii, că Îi slujesc lui Dumnezeu fiindcă este drept să-I slujească, nu fiindcă cerul este plin de slavă, și că Îl iubesc pe Dumnezeu fiindcă El este demn de afecțiunea și încrederea lor și nu fiindcă El îi binecuvântează.” - *CBAZȘ*, vol. 3, p. 500

Iov a dovedit că acuzațiile lui Satana sunt false. Dumnezeu i-a prevăzut reacția, dar nu la constrâns în niciun fel. Iov a fost liber să decidă cum să se poarte. Ar fi putut să păcătuiască, ar fi putut să vorbească necuviincios împotriva Domnului, dar n-a făcut-o. Prin statornicia sa în aceste circumstanțe dificile, el a dat o mărturie uimitoare înaintea oamenilor și înaintea îngerilor.

4. Compară evenimentele din Iov 1 cu cele din Geneza 3:1-8. Cum ai caracteriza păcatul lui Adam și al Evei, dacă ar fi să-l compari cu atitudinea lui Iov?

Adam și Eva, deși erau fără păcat și trăiau într-un adevărat paradis, au nesocotit porunca lui Dumnezeu și au căzut în păcat, ca urmare a atacului lui Satana. Dar Iov, deși a fost asaltat de atâtea tragedii și suferințe, l-a rămas credincios Domnului, în ciuda atacurilor lui Satana. Ambele situații ne vorbesc despre impactul libertății de alegere asupra mizelor marii lupte.

Ce ne spune atitudinea lui Iov despre cât de ieftine și de nefondate sunt pretextele pe care le invocăm adeseori când păcătuim?

Miercuri, 12 octombrie – Soția lui Iov

Acum este momentul să discutăm despre o altă victimă a nenorocirilor abătute asupra lui Iov: soția lui. Ea este amintită doar în Iov 2:9,10, după care dispare complet din relatare. Nu ni se mai spune nimic despre ea. Dar cine ar putea înțelege durerea prin care a trecut ea? Tragedia ei, a copiilor ei și a celorlalte victime amintite în capitolul 1 ne demonstrează universalitatea suferinței. Toți suntem angrenați în marea luptă, nimeni nu este scutit.

5. Ce expresie asemănătoare folosesc Dumnezeu și soția lui Iov și de ce este important modul în care o folosesc? Compară Iov 2:3 cu Iov 2:9.

Utilizarea expresiilor similare - „a se ține tare”, „a rămâne neclintit în neprihănire” - nu este o simplă coincidență. Cuvântul tradus cu „neprihănire” provine din termenul utilizat în Iov 1:1,8 și redat prin „fără prihană”, Rădăcina lui transmite ideea de „desăvârșire”, „integritate”.

Ce trist că tocmai soția îl îndeamnă pe Iov să renunțe la calitatea pe care Dumnezeu i-o laudă! În durerea și mâhnirea ei, îi spune să facă exact ceea ce Dumnezeu spune că nu va face. Sigur că nu vrem să o judecăm, dar dorim să desprindem o lecție: să fim atenți la vorbele noastre ca să nu devenim un prilej de păcătuire pentru alții (vezi Luca 17:2)!

6. Ce altă mărturie puternică dă Iov? Iov 2:10, vezi și Filipeni 4:11-13.

Iov demonstrează că are o credință autentică. El Îi va sluji Domnului atât în vremuri de prosperitate, cât și în vremuri de restriște. Merită remarcat faptul că, din acest moment, Satana dispăre din relatare și nu mai este menționat nicăieri. Dar, deși textul nu ne dezvăluie reacția lui, ne putem închipui că a fost extrem de furios și de frustrat de cuvintele lui Iov. Și când ne gândim cât de ușor a reușit să-i doboare pe Adam și pe Eva și pe mulți alții! „Pârâșul fraților noștri” (Apocalipsa 12:10) a fost nevoit să-și verse acuzațiile asupra altcuiva!

Cum ne putem deprinde să-I fim credincioși lui Dumnezeu atât în timpuri de prosperitate, cât și în timpuri de restriște?

Joi, 13 octombrie – Ascultător până la moarte

Până aici avem două concluzii: „În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc și n-a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu” (Iov 1:22) și „În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc cu buzele lui” (Iov 2:10). În ambele situații dificile, Iov l-a rămas credincios Domnului. Ambele texte subliniază că el n-a păcătuit nici cu fapta, nici cu vorba.

Dar nu afirmă că Iov n-ar fi fost păcătos și nici n-ar putea afirma așa ceva, întrucât Biblia declară că toți oamenii sunt păcătoși: „Dacă zicem că n-am păcătuit, Îl facem mincinos și Cuvântul Lui nu este în noi” (1 Ioan 1:10). Dacă ești „fără prihană și curat la suflet”, dacă te temi de Dumnezeu și te abați de la rău, nu înseamnă că ești fără păcat. Iov era un om ca toți oamenii: s-a născut în păcat și avea nevoie de un Mântuitor.

Totuși el l-a rămas credincios Domnului în pofida tuturor necazurilor îndurate. În privința aceasta, Iov ar putea fi privit ca un simbol al lui Isus, fiindcă, atunci când a fost asaltat de încercări și ispite, n-a cedat, n-a căzut în păcat și a respins astfel acuzațiile aduse de Satana lui Dumnezeu. Desigur, ceea ce a făcut Hristos a avut urmări mai ample, mai grandioase și mai semnificative decât ceea ce a făcut Iov. Însă paralela rămâne valabilă.

7. Citește Matei 4:1-11. Ce asemănări există între experiența lui Iov și ispitirea lui Isus?

Cu toate că se afla într-un mediu ostil și era slăbit fizic din cauza lipsei de hrană, Isus, în trup omenesc, „într-o fire asemănătoare cu a păcatului” (Romani 8:3), n-a făcut ce l-a îndemnat Satana să facă, după cum n-a făcut nici Iov. De asemenea, după ce Isus a ținut piept ispitirii, „Diavolul l-a lăsat” (Matei 4:11; vezi și Iacov 4:7); la fel, după ce Iov rămâne credincios, Satana dispăre din scenă.

Însă ispitirea din pustie a fost pentru Isus doar începutul. Adevăratul test avea să vină la cruce, dar și acolo, în ciuda asaltului Diavolului (mai dur decât asaltul suferit de Iov), El avea să rămână credincios, chiar până la moarte.

Citește Filipeni 2:5-8. Ce speranță ne dă faptul că Hristos a ascultat până la moarte și cum ar trebui să trăim când știm despre ascultarea Sa?

Vineri, 14 octombrie – Un gând de încheiere

Cercetătorii cărții lui Iov care analizează în detaliu textul ebraic descoperă un fenomen interesant. Cuvintele soției lui Iov sunt traduse astfel: „*Blestemă* pe Dumnezeu și mori!” (Iov 2:9). Iov 15 este tradus astfel: „Poate fiii mei au păcătuit și *L-au blestemat* pe Dumnezeu în inimile lor” (NTR): Și Iov 1:11 este redat astfel: „Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de tot ce are, și sunt încredințat că Te *va blestema* în față.” În fiecare caz însă, cuvântul tradus cu „a blestema” provine dintr-un termen care are sensul de „a binecuvânta”! El derivă din rădăcina *brk* și apare pretutindeni în Biblie cu sensul de a „binecuvânta”. Aceeași rădăcină este utilizată în Geneza 1:22, unde se spune că Dumnezeu „a binecuvântat” viețuitoarele din apă și din aer, precum și în Psalmii 66:8, în apelul: „Binecuvântați, popoare, pe Dumnezeul nostru!”

De ce oare același verb este tradus în unele locuri cu „a binecuvânta”, iar în alte locuri cu „a blestema”? De ce nu a folosit autorul un cuvânt uzual pentru „a blestema”? Cercetătorii consideră că Moise a ales să folosească verbul „a binecuvânta” ca eufemism, deoarece ideea de a scrie „a blestema” în dreptul lui Dumnezeu era ofensatoare pentru sensibilitatea lui religioasă (un caz similar se găsește în 1 Împărați 21:10,13. Unde cuvântul tradus cu „a blestema” derivă din *brk*, „a binecuvânta”).

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Iov 11-17

1. Cu ce compară Țofar suferințele trecute?
2. În ce condiții ar mai fi tras nădejde Iov în mijlocul suferinței sale?
3. Cum i-a caracterizat Iov pe mângâietorii săi?
4. Unde avea să-l însoțească nădejdea pe Iov?

Calea către Hristos, capitolul 7

5. Care este adevăratul semn al faptului că suntem ucenicii Domnului?